

[Hassing-Jørgensen.]

Hartel et Par Gange har foreslaaet. Kursen er heller ikke videre gunstig i Øjeblikket, men naar man ikke vil sælge dem, naar Kursen er høj, og heller ikke, naar den er lav, kan det vanskeligt blive til noget, skønt det for Resten staar i Loven, at de skal sælges (Hør!).

Som jeg flere Gange har omtalt, ogsaa her i Salen, ejer Staten ikke kontante Penge. Den har foruden en fast Statsgæld en betydelig løs Gæld i Form af Overtræk i Nationalbanken og cirkulerende Skatkammerbeviser, og den løse Gæld har stadig været stigende — jeg ved ikke, hvor stor den er i Øjeblikket, jeg gætter paa et Beløb mellem 150 og 200 Mill. Kr. Jeg bestrider ikke, at disse Kreditmidler kan bruges under visse Forhold og i en snæver Vending, men til permanent Anlægs- og Driftskapital egner de sig ubetinget ikke.

Den Kritik, der lejlighedsvis er kommet frem paa dette Omraade, har den højtærede Finansminister taget sig meget let og ligesaa Henstillinger om at konsolidere Statens finansielle Stilling ved Optagelse af faste Laan. Saa maatte man vel tro, at den højtærede Finansminister vidste bedre og havde helt andre Ressourcer til Raadighed. Desværre har det ikke vist sig at være Tilfældet. Statskassen har ingen Midler til Raadighed. Den har paadraget sig Forpligtelser, der baade er paatrængende og omfattende, og som man altsaa nu ikke ser nogen anden Udvej til at dække end ved Vedtagelse af dette Lovforslag, hvis Virkninger vil strække sig dybt ned i Befolkningen og i meget høj Grad vil forulempe Erhvervslivet.

Jeg har gentagne Gange udtalt min store Anerkendelse af, at den højtærede Finansminister har haft Omsorg for hidtil at gennemføre Statens Driftsbudgetter med passende Overskud, og det staar jeg naturligvis stadig ved. Der vilde heraf kunne udledes en Retfærdiggørelse af, at man under disse særlige Forhold maatte finde sig i et Driftsunderskud, som man altsaa kunde afholde af Aktiverne; men Betingelserne derfor vilde være Tilstedeværelsen af likvide Midler, og disse findes ikke, og nu mener man heller ikke, det i Øjeblikket vil være muligt at tilvejebringe dem ved Optagelse af Laan. Jeg anser det for meget beklageligt, at der ikke i Tide er draget Omsorg herfor, det er efter min Anskuelse den højtærede Finansminister, der har Ansvaret for, at han har ført Landets Økonomi ind i en cul-de-sac. Jeg finder ikke, de Forslag, vi her i Dag

har til Behandling, er egnede til at bøde paa disse Vanskeligheder.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Udtryk for Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beklagede sig over, at der levnedes Rigsdagen saa kort Tid til Behandling af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem ved imidlertid, at naar der er Tale om Afgiftslove af den Art, som vi her beskæftiger os med, er det nødvendigt at handle hurtigt, og det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at denne Praksis er anvendt ogsaa, dengang det ærede Medlems Parti havde Regeringen; jeg skal blot minde om, at da der i 1923—24 blev gennemført en Lov om midlertidige Toldforhøjelser, blev Lovforslaget fremsat i Folketinget den 31. Januar og stadfæstet den 1. Februar — hurtigere har jeg heller ikke tænkt mig, at Sagen skulde kunne forløbe denne Gang.

I øvrigt kan det maaske siges, at det ærede Medlem talte om mangt, men ikke sagde meget om de Spørgsmaal, der ligger for. Det ærede Medlem pegede paa, at der burde ske en Begrænsning af Udgifterne, og spurgte om, hvad det i det hele taget var for Udgifter, hvortil der maa søges Dækning gennem dette Forslag; man hører altid, sagde det ærede Medlem, Militæruddgifterne nævnt. I denne Forbindelse er der dog ogsaa Grund til at nævne de Beløb, der er Tale om at yde til Landbruget, og som netop er en af Aarsagerne — en meget væsentlig Aarsag — til, at Lovforslaget her nu maa fremsættes.

Det ærede Medlem sagde, at Skatterne er steget fra Aar til Aar siden 1929. Det er rigtigt, der har fundet en betydelig Skattestigning Sted; men som jeg mange Gange har haft Lejlighed til at pege paa, er Forholdet det, at der samtidig er sket en meget betydelig Forøgelse af Befolkningens Indtægter, og hvis man holder de to Ting sammen, er der ingen Grund til Klage over den Skattestigning, der har været.

Det ærede Medlem spurgte om, hvad det vilde koste at gennemføre denne Lov. Jeg kan ikke her nævne Tal, men det er i alt Fald yderst beskedne Beløb, det drejer sig om, i Sammenligning med de økonomiske Interesser, der knytter sig til Lovforslaget.

Det ærede Medlem mindede mig om, hvad jeg i Efteraaret havde sagt angaaende Skat paa Kosmetik. Jeg skal i den Anledning sige, at jeg har aldrig udtalt mig om, at